

¹وَقَالَ الرَّبُّ لِي، اذْهَبْ أَيْضاً أَحِبِّ امْرَأَةً حَبِيبَةً صَاحِبِ
وَرَائِيَّةٍ، كَمَحَبَّةِ الرَّبِّ لِيَنِي إِسْرَائِيلَ وَهُمْ مُلْتَفِتُونَ إِلَى
آلِهَةٍ أُخْرَى وَمُجِبُّونَ لَأَقْرَاصِ الرَّيِّبِ.² فَاسْتَرَيْتُهَا لِتَفْسِي
بِخَمْسَةِ عَشَرَ شَاقِلَ فِصَّةٍ وَبِخَوْمَرٍ وَلَتَّكَ شَعِيرِ.³ وَقُلْتُ
لَهَا، تَفْعُدِينَ أَيَّاماً كَثِيرَةً لَا تَرْبِي وَلَا تَكُونِي لِرَجُلٍ، وَأَنَا
كَذَلِكَ لَكَ.⁴ لَأَنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ سَيَفْعُدُونَ أَيَّاماً كَثِيرَةً يَلَا
مَلِكٍ وَيَلَا رَئِيسَ وَيَلَا دَبِيحَةَ وَيَلَا تَمَنَّاَلٍ وَيَلَا أَفُودٍ
وَتَرَافِيمَ.⁵ بَعْدَ ذَلِكَ يَعُودُ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَيَطْلُبُونَ الرَّبَّ
إِلَهُهُمْ وَدَاوُدَ مَلِكَهُمْ، وَيَفْرَعُونَ إِلَى الرَّبِّ وَإِلَى جُودِهِ
فِي آخِرِ الْأَيَّامِ.

¹Und der HERR sprach zu mir: Gehe noch einmal hin und buhle um ein buhlerisches und ehebrecherisches Weib, wie denn der HERR um die Kinder Israel buhlt, und sie sich doch zu fremden Göttern kehren und buhlen um eine Kanne Wein.² Und ich ward mit ihr eins um fünfzehn Silberlinge und anderthalb Scheffel Gerste{~}³ und sprach zu ihr: Halt dich als die Meine eine lange Zeit und hure nicht und gehöre keinem andern an; denn ich will mich auch als den Deinen halten.⁴ Denn die Kinder Israel werden lange Zeit ohne König, ohne Fürsten, ohne Opfer, ohne Altar, ohne Leibrock und ohne Heiligtum bleiben.⁵ Darnach werden sich die Kinder Israel bekehren und den HERRN, ihren Gott, und ihren König David suchen und werden mit Zittern zu dem HERRN und seiner Gnade kommen in der letzten Zeit.